

Judar för Israelisk-Palestinsk Fred

Den pågående "fredsprocessen" går som väntat. Kerry pendlar mellan Washington, Jerusalem och Ramallah medan han förolämpas av än den ene än den andre israeliske ministern. Netanyahu kommer med ständigt nya krav, nu senast att ingen bosättare ska behöva flytta. De palestinska förhandlarna blir allt mer resignerade. Är det någon som tror på Kerrys *dead line* i april?

Chefredaktör Jakob Srebro

Två israeliska politiker har dött sedan förra Bladet, Sharon och Shulamit Aloni. Om Sharon hade Carl Bildt bara lovord att säga, Dror har skrivit en något mindre smickrande betraktelse om honom. Shulamit Aloni, som var den israeliska människorättsrörelsens grand old lady, har inte fått något omnämnade av någon svensk minister. För två decenier sedan besökte hon Judiskt forum och talade om sina hjärtefrågor, mellanösternkonflikten och mänskliga rättigheter. Uri Avneri skrev en betraktelse om henne (<http://zope.gush-shalom.org/home/en/channels/avneri/1391200339>) som är väl värd att läsa.

Och JIPF ska ha årsmöte 16/3 och fira Pesach 18/4 - två måsten för alla medlemmar!

Se annonserna på sidan 19!

Se också ett viktigt meddelande från styrelsen på sidan 15.

Redaktion: Jorge Buzaglo, Ilan Cohen, Maria Bergom Larsson

I detta nr: Min general var en krigsförbrytare, Dror Feiler (2), Fallet Iran bevisar det: Sanktioner kommer att få Israel att avsluta ockupationen, Gideon Levy (3), Har Israel verkligen accepterat EU's bojkott av bosättningar?, Ilan Cohen (6), Israel "ignorerar det enorma europeiska isberget som är på väg mot dem", Barak Ravid (7), Påtryckningar på israeliska banker, Madison Marriage (9), Bosättningar i Jordandalen drabbade av bojkottkampanj, Karin Laub (11), Skummet kommer från blodsblubbor, Adam Dudding (16), SodaStream is not Kosher, Sydney Levy (18), Om den judiska staten Israel, John Whitbeck (18), Bibi & Libie, Uri Avneri (21), En självmordsregering, Adam Keller (23), "Om förhandlingarna misslyckas, så finns det ingen planB", Adam Keller (25), Neutral, Uri Avneri (26), En palestinsk stat är osannolik under de kommande 20 åren, Jack Khoury (30), JIPFs handlingsprogram (32)

Min general var en krigsförbrytare

Publicerad 13 januari, 2014 - 06:00

Ariel Sharon är död och ska begravas idag i Israel. Hans karriär som krigsförbrytare blev lång.

Mitt första "möte" med Sharon ägde rum 1970 - jag var en 19-årig fallskärmsjägare i den israeliska armén och han mitt högsta befäl, generalen som gav oss den folkrättsvidriga ordern att rensa Gazaremsan från "terrorister" men "utan att ta några fångar". Det var Sharon, om jag hade följt hans order, som kunde gjort mig till krigsförbrytare som han själv. Och det var han som istället gjorde mig till en av de första "refuseniks", israeliska soldater som vägrar tjänstgöra på de ockuperade områdena. Men jag mötte honom

aldrig öga mot öga - jag var den unga soldaten och han generalen.

Mitt andra "möte" - 34 år senare - fick en helt annan karaktär även om Sharon förde befälet även då. Det var den 18 januari 2004 när jag satt och tittade på CNN. Till min förvåning fick jag se Ariel Sharon (då Israels premiärminister) tala om samtidskonst. Det handlade om Gunilla Sköld Feilers och min installation "Snövit och sanningens vansinne", på Historiska Museet i Stockholm.

Premiärminister Sharon tackade Israels ambassadör för hans fysiska attack på vårt verk och på yttrandefriheten i Sverige, två dagar tidigare.

Sharons karriär som krigsförbrytare blev lång. Den började redan 1953 i den jordanska byn Qibya där kommandostyrkan "Enhet 101", som han ledde, mördade 69 civila. Sen fortsatte det i samma blodiga hjulspår med räder in i Gaza under slutet av 50-talet. Ariel Sharon steg snabbt i hierarkin trots att flera israeliska politiker och utredningar varnade för att ge honom politisk makt.

Han bidrog starkt till det folkrättsvidriga byggandet av israeliska bosättningar i Gaza och på Västbanken på 70- och 80-talet, och som försvarsminister bar han det yttersta ansvaret för massakrerna i flyktinglägren Sabra och Shatila under kriget i Libanon.

Hans *provokationspromenad* på tempelberget i Jerusalem år 2000 blev startskottet för den andra intifadan och till återinvasionen av Västbanken och massakern i Jenin 2002, som i sin tur rullade igång

byggandet av den olagliga Apartheidmuren, med Sharon som främsta arkitekt.

Att Ariel Sharon bar ett personligt ansvar för alla former av folkrättsbrott som Israel har begått sedan 50-talets början, får man därför en dag som denna inte blunda för, något som utrikesminister Carl Bildt valt att göra.

Det internationella samfundet tycks tyvärr också blunda för Sharons politiska arv, som nu i händerna på en ännu mer högerextrem israelisk regering är det största hotet mot en gemensam framtid för israeler och palestinier.

Ariel Sharon kommer att begravas i en statsbegravning, men han borde slutat sina dagar på samma plats där den jugoslaviske politikern Slobodan Milođević slutade sina, i ett fängelse efter att ha blivit dömd för sina folkrättsbrott vid den internationella domstolen i Haag.

*Dror Feiler
talesperson för JIPF*

Fallet Iran bevisar det: Sanktioner kommer att få Israel att avsluta ockupationen

Det verkar som att internationella sanktioner fungerar och att en bojkott är ett överlägset verktyg. Även Israels premiärminister har erkänt

detta. Han har uppmanat världen att inte lätta på sanktionerna utan att istället intensifiera dem, och i hans fotspår följer den skrikiga judiska lobbyen i USA.

När detta är klar, så blir den moraliska konsekvensen tydlig: Detta är sättet att hantera motsträviga stater. Det gäller inte bara Iran, där teorin håller på att bevisas inför våra ögon, utan även ett annat land som inte lyder det internationella samfundets beslut.

Israel har undertecknat Horizon 2020-avtalet med EU för vetenskaplig forskning, som utesluter finansieringen av företag eller institutioner med koppling till bosättningarna. Detta är ett obestridligt bevis på att hot om bojkott fungerar bra också mot Israel.

Det är svårt att inte se sanningen. Genom att underteckna avtalet, bidrog Israel själva till den första officiella internationella bojkotten av bosättningarna. Det finns inget annat sätt att beskriva detta avtal, även med den särskilda protestbilagan som Israel kommit med. Israel, som stiftar repressiva lagar mot bojkottupprop riktade mot dem själva, kapitulerade och skrev under bojkottvillkoren när det började svida i plånboken.

Nu har vi en begränsad bojkott och ett förebud om vad som komma skall. Avtalsförhandlingarna genomfördes av justitieministern Tzipi Livni, vars kontor ligger i

hjärtat av det ockuperade Östra Jerusalem. Av någon anledning bojkottade EU henne inte för detta. Förhandlingarna om finansieringsmedel, som sipprar ut till bosättningarna, genomförs med en minister som, enligt hela världen, har sitt kontor i en bosättning på Saladingatan i Jerusalem.

Denna absurditet avslöjar hyckleriet i att bara bojkotta bosättningarna. Varje israelisk organisation, institution eller myndighet är på något sätt inblandad i vad som händer utanför den Gröna linjen. Varje bank, universitet, livsmedelskedja eller sjukvårdsinrättning har filialer, anställda eller kunder som är bosättare. Bosättningarna är ett projekt, som omfattar hela Israel, och bojkotten kan inte begränsas till dem, precis som bojkotten av Sydafrika under apartheidtiden inte kunde begränsas till apartheidinstitutionerna.

Där överskuggades allt av apartheid, och här är allt dränkt i ockupationen. Israel finansierar, skyddar och livnär bosättningarna. Därför är hela Israel ansvarig för deras existens. Det är därför oberättigat att bojkotta enbart bosättarna. Vi är alla skyldiga.

Å andra sidan är det sannolikt att en bojkottrörelse mot hela Israel

kommer att förvandlas till ett förnekande av landets existensrätt, något som världens majoritet med rätta inte vill. Därför bör vi glädjas åt den begränsade bojkotten även om den är befläckad med dubbelmoral. Vi bör dra lärdom därav.

Den framgång som man uppnått med Iran måste bli världens färdplan mot att avsluta den israeliska ockupationen och mot att sluta förneka palestinierna deras rättigheter. Planens kontur är klar. Vi har haft ett misslyckat diplomatiskt initiativ och decennier av "freds-process", den längsta i historien. Vi har haft fredsplaner utan slut, som ligger begravda i byråådor, medan Israel ohämmat fortsatte att bygga ut bosättningarna i strid med världens uppfattning.

Därför är det dags för sanktioner. När Israel börjar känna av dessa, först då bör en internationell kommitté bildas, antingen i Genève, Jerusalem, Oslo eller Ramallah, där världen kommer att omforma de ekonomiska sanktionerna till politiska framgångar.

Detta fungerade med Iran, och det kommer att fungera med Israel och förhindra blodsutgjutelse. Det finns ingen anledning att fortsätta teatern om fredssamtal, som ingen tar på allvar, med undantag av en amerikan, USA:s utrikesminister John Kerry. Även han kommer så småningom till insikt, eftersom så länge israeler inte behöva betala ett pris för ockupationen och tillåts fortsätta blunda för den, kommer de inte att avsluta den. Detta är sanningen .

Sanningen är bitter verklighet, som ingen israel kan vara glad över. Bortkopplade från den internationella verkligheten är de flesta Israeler övertygade om att den nuvarande situationen, där ett folk saknar alla rättigheter, medan ett annat folk njuter alla rättigheter, inte kan fortsätta i all evighet. Kanske kommer detta att vara det verkliga historiska resultatet av förhandlingarna med Iran. Det blir väckarklockans sista signal för Törnrosan, Israel.

Gideon Levy

*[http://www.haaretz.com/opinion/
.premium-1.560992](http://www.haaretz.com/opinion/.premium-1.560992)*

Haaretz den 28 November 2014

Översättning: Ilan Cohen

Har Israel verkligen accepterat EU's bojkott av bosättningarna?

EU och Israel är överens om ett avtal som ger Israel rätt att delta i EU's Horizon 2020 forskningsprogram.

Både Gush Shalom och Gideon Levy säger ja på rubrikens fråga (se Levys artikel i detta JIPF-blad). Enligt EU-kommissionens pressansvariga är dock avtalstexten inte tillgänglig än, och Gideon Levy har på förfrågan hänvisat framför allt till det gemensamma tillkännagivandet av EU's utrikesminister Catherine Ashton och Israels justitieministern Zipi Livni från den 26 november (http://eeas.europa.eu/delegations/israel/press_corner/all_news/news/2013/20132711_02_en.htm).

I deras gemensamma uttalande står bland annat: **"Avtalet respekterar helt och hållet EU's rättsliga och finansiella krav, medan det samtidigt respekterar Israels politiska känslighet och värnar dess principiella ståndpunkter. Den Överenskommelse som nåddes i dag tar full hänsyn till dessa begränsningar."**

EU's krav på Israel har stipulerats i riktlinjerna (c_20520130719en EU directive on Israel), som uttryckligen utesluter israeliska företag och institutioner, som har någon form av verksamhet på ockuperad palestinsk mark, från finansiering med medel från EU's forskningsprogram

Horizon 2020, vilket är värt ca 700 mrd SEK. Så sent som den 19 november sade Lars Faaborg-Anderesen chef för EU's delegation i Israel på ett stort innovationsseminarium mellan EU och Israel i Tel Aviv: "EU hoppas innerligt att Israel kommer att delta i Horizon 2020, som inleds den 1 januari 2014. Samtidigt förblir det klart, att det sker i enlighet med EU's etablerade politik och enbart gäller för Israel inom 1967 års gränser."

Hur kan då EU's krav sammanjämkas med Israels "principiella ståndpunkter", som inte erkänner 1967 års gränser och de facto behandlar Västbanken som en integrerad del av Israel i strid med internationell rätt och med EU's klart uttalade rättsliga uppfattning.

Djävulen sitter som bekant i detaljerna, speciellt när det handlar om rättsliga avtal. Innan vi kan instämma i bedömningen att Israel har accepterat EU's bojkott av bosättningarna, måste vi gå igenom avtalet väldigt noggrant. Till dess finns det all anledning att misstänka att det snarare är EU som har lagt sig för Israels krav, för att ta del av dess onekligen högt kvalificerade forsknings- och innovationsresurser. Ska då palestinierna och det internationella samfundet betala för detta?

Ilan Cohen

Israel "ignorerar det enorma europeiska isberget som är på väg mot dem"

Tyskland knyter högteknologiska forskningsanslag till förbudet mot att finansiera bosättningar och Israel hoppas att denna klausul, som skulle försvåra ett nytt avtal om vetenskapligt samarbete, annulleras.

Den tyska regeringen villkorar fortsatta bidrag till israeliska högteknologiföretag, liksom ett förnyat avtal om vetenskapligt samarbete; avtalet inbegriper en territoriell klausul som slår fast att israeliska enheter belägna i bosättningar på Västbanken eller i östra Jerusalem inte kommer att vara berättigade till fortsatta bidrag. Israel fruktar att den tyska åtgärden kommer att leda till att andra medlemsstater i EU gör likadant.

Det tyska beslutet innebär en viktig upptrappning vad gäller europeiska åtgärder mot bosättningarna. Medan Horizon 2020-avtalet om vetenskapligt samarbete, som Israel undertecknade med EU för några veckor sedan, förbjöd finansiering av akademisk forskning som bedrivs i bosättningarna, har Berlin nu utvidgat förbudet mot att finansiera privata företag som ligger utanför Gröna linjen. Dessutom har bojkotten mot bosättningarna nu

spritt sig från EU-institutioner i Bryssel till individuella EU-medlemmar.

En högre tjänsteman vid utrikesministeriet sade på grund av "den speciella relationen" mellan Israel och Tyskland, samt det faktum att Tyskland anses vara Israels bästa vän i Europa, kommer varje israeliskt samtycke till Tysklands krav, att bli prejudicerande för hela Europa. "Tyskland kommer att statuera ett exempel för resten av världen," sade han.

"Vi vill också förhindra en situation där varje beslut som den europeiska kommissionen i Bryssel tar, automatiskt antas av alla 28 medlemsstater," tillade han och hänvisade till kommissionens krav på en territoriell klausul i Horizon 2020. Eftersom Horizon-avtalet undertecknades för två månader sedan, är Tyskland det första landet att kräva en liknande klausul i sina bilaterala avtal med Israel.

Högre israeliska regeringstjänstemän, som vill förbli anonyma, sade att Jerusalem för närvarande förhandlar med Berlin om två avtal där Tysklands federala utbildnings- och forskningsministerium skulle kunna ge pengar till israeliska

akademiska institutioner och högteknologiska företag.

Det första avtalet, som främjar samarbete mellan tyska och israeliska vetenskapsmän, under-tecknades på 1970-talet och har återkommande förnyats sedan dess. I detta avtal beviljar Tyskland 12 miljoner shekel (36 miljoner kr) i bidrag till gemensamma projekt ledda av forskare vid tyska och israeliska universitet.

Men något viktigt har förändrats sedan avtalet senast förnyades. Israel har uppgraderat en institution i bosättningen Ariel på Västbanken, från högskola till universitet. Högre tyska tjänstemän informerade sina israeliska kollegor för flera månader sedan om att tyska universitet har utövat påtryckningar på det federala ministeriet att inte samarbeta med israeliska forskningsinstitutioner på Västbanken.

På grund av denna påtryckning bestämde ministeriet att man, när avtalet åter skulle förnyas, skulle kräva en ny klausul med förbud för att några pengar skulle ges till akademiska institutioner i bosättningarna. Med andra ord - forskare från Ariel University kommer inte att kunna söka bidrag, och detta måste klargöras för dem, talade de tyska tjänstemännen om för sina israeliska motparter.

Den klausul som Berlin vill bifoga avtalet existerar redan i ett annat bilateralt avtal - den pakt från 1986

som etablerade den tysk-israeliska Foundation for Scientific Research and Development. Den klausulen säger: "Projekt som sponsras av Foundation i Israel skall bedrivas endast på geografiska områden under staten Israels jurisdiktion före den 5 juni 1967."

Tyskarna vill också att denna klausul ingår i ett annat bilateralt avtal som innehåller mycket ansevärdare summor pengar. Detta avtal, mellan det tyska federala ministeriet och Israels finansministerium, står för tysk finansiering av industriell och tillämpad forskning och utveckling - med andra ord: finansiering av privata israeliska högteknologiska företag och nyetableringar.

Det är inte aktuellt att förnya detta avtal snart, men tyskarna kräver icke desto mindre att en territoriell klausul omedelbart införlivas i ansökningskraven med förbud för bidrag till företag med någon som helst anknytning till bosättningar på Västbanken eller i östra Jerusalem. Förra veckan möttes representanter från det tyska ministeriet och tjänstemän från finansministeriet för att diskutera denna fråga.

Hittills har Israel vägrat att bifoga 1986 års klausul till något avtal. Tyskarna föreslog som ett alternativ att använda formuleringen i Horizon 2020 för att förbjuda finansiering av verksamhet i territorierna. De var också med på att den reviderade överenskommelsen skulle inbegripa samma israeliska reservation

som bifogades Horizon 2020 - att avtalet inte i förväg fastställer gränsernas slutliga status, eftersom dessa är föremål för israelisk-palestinska förhandlingar. Men Israel har hittills förkastat även detta förslag i fruktan att det skulle bli prejudicerande för bilaterala avtal som snabbt skulle antas av EU's övriga 27 medlemmar, liksom även av andra länder.

Biträdande utrikesminister Zeev Elkin har beordrat sin stab vid ministeriet att påbörja intensiva förhandlingar med den tyska regeringen, först om avtalet om vetenskapligt samarbete och därefter avtalet om högteknologin. Syftet är att slutföra förhandlingarna inom några veckor, före det gemensamma mötet mellan de israeliska och tyska kabinetten som ska äga rum i Jerusalem om ca en månad.

"Vårt mål är att hitta en annan lösning än Horizon 2020 och hitta uppmjukade formuleringar," sade

den högre tjänstemannen vid utrikesministeriet.

Meretz (kvinnliga) ordförande Zahava Gal-On svarade på dessa nyheter med en varning till Netanyahu som uppmanade honom att frysa uppförandet av bosättningar.

"Netanyahus regering firar som om den vore på Titanic utan att bry sig om det enorma europeiska isberget som är på väg mot dem - och det är ett irriterat isberg," började Gal-On, "Allt som oftast har européerna varnat Netanyahu för att fortsätta att uppföra och utvidga bosättningar vilket strider mot internationell rätt; som en följd av detta, är det sannolikt att den europeiska bojkottlinjen skärps och allvarligt kommer att skada den israeliska ekonomin och exporten."

Barak Ravid, den 23 januari 2014
<http://www.haaretz.com/news/diplomacy-defense/.premium-1.570071>

Översättning: Anja Emsheimer

Investerare intensifierar påtryckningar på israeliska banker

ABP, världens tredje största pensionsfond, som förvaltar 300 miljarder pund, granskar på nytt sitt värdepappersinnehav i israeliska banker av oro att dessa banker finansierar illegala israeliska bosättningar i de palestinska ockuperade områdena.

Så gör också Nordea Investment Management, ett skandinaviskt fondbolag på 130 miljarder pund, samt DNB Asset Management, ett norskt fondbolag på 60 miljarder pund.

Alla tre vill få mer information från de israeliska bankerna om deras inblandning och finansiering av bosättningarna, vilket strider mot de internationella lagarna om mänskliga rättigheter som upprättades i och med den Fjärde Genèvekonventionen 2004.

En talesperson för KLP, en av de största norska pensionsfonderna, med 45 miljarder pund i tillgångar, bekräftade också att "dilemman som är förenade med att finansiera / israeliska bosättningar/ kommer att diskuteras i KLP".

Palestinier ser bosättningarna som ett hinder för att uppnå en livskraftig stat, och flertalet länder betraktar bosättningarna som illegala.

Granskningarna kom efter att PGGM, den andra största holländska pensionsfonden, för två veckor sedan blev den första stora investeraren som gjorde sig av med sina värdepapper hos fem stora israeliska banker: Bank Hapoalim, Bank Leumi, First International Bank of Israel, Israel Discount Bank och Mizrahi Tefahot.

PGGM sade i ett uttalande: "På grund av den dagliga verkligheten och det inhemska lagliga systemet de verkar inom har bankerna nästan inga möjligheter att avsluta sin inblandning i att finansiera bosättningar i de palestinska ockuperade områdena."

"Därför drog man slutsatsen att åtaganden som verktyg för att få till en förändring inte kommer att ha någon effekt i detta fall."

ABP har haft samtal med tre av bankerna i ett år om frågan om bosättningarna. Pensionsfonden skulle kunna utelämna aktierna "som en sista utväg" om bankerna misslyckas att agera utifrån ABP's klagomål, sade en talesperson.

Nordea Investment Management har skickat brev till Leumi och Mizrahi "av oro för att man bryter mot internationella normer", berättade Sasja Beslik, Nordeas chef för ansvarsfulla investeringar, för FTfm.

Det skandinaviska fondbolaget planerar att ha ett möte med dessa banker i mars innan man tar ett beslut vid ett kommittémöte i maj om huruvida man ska dra tillbaka sina investeringar. DNB Asset Management's externa rådgivare GES har kontakt med flera israeliska banker i denna fråga.

Israel Discount Bank har avböjt att kommentera. Bankerna Hapoalim och Leumi svarade inte på begäran om en kommentar.

Mr Beslik förväntar sig att andra stora investerare snart börjar se över sin investeringspolicy vad gäller frågan om israeliska bosättningar.

Han sade: "Mycket få fondförvaltare har en linje /i denna fråga/, vilket betyder att bankerna inte utsätts för

påtryckningar med avseende på dessa kränkningar. Påtryckningarna på aktieägarna att leva upp till sina värderingar vad gäller dessa frågor kommer att öka, det är jag säker på.” ING Investment Management, fondförvaltaren för holländska Bank ING, sade att man har begärt att en

oberoende tredje part undersöker frågan om bosättningar.

Madison Marriage, (Financial Times) 19.1.2014

[http://www.ft.com/intl/cms/s/0/93c1c0f2-7f7e-11e3-94d2-](http://www.ft.com/intl/cms/s/0/93c1c0f2-7f7e-11e3-94d2-00144feabdc0.html#axzz2s9p9vxnA)

00144feabdc0.html#axzz2s9p9vxnA

Översättning: Anja Emsheimer

Bosättningar i Jordandalen drabbade av bojkottkampanj

NETIV HAGDUD, Västbanken

Från att ha varit en obetydlig plåga för israeliska jordbrukare i Jordandalen på Västbanken har en internationell bojkottkampanj mot produkter från israeliska bosättningar snabbt blivit en hård ekonomisk verklighet.

Odlarnas exportdrivna inkomster i de 21 bosättningarna i dalen sjönk förra året med över 14 %, eller 29 miljoner dollar, i huvudsak på grund av att västeuropeiska snabbköpskedjor, särskilt de i Storbritannien och Skandinavien, alltmer har tagit avstånd från områdets paprika, dadlar, druvor och färska kryddväxter, säger bosättarna.

”Skadan är enorm,” sade David Elhayani, chef för Jordandalens regionala råd, som representerar ca 7 000 bosättare. ”I praktiken säljer vi knappast något längre till den (väst)europiska marknaden.”

Israel har bagatelliserat följderna av BDS-kampanjen som palestinska

aktivister satte igång 2005 för att pressa Israel att dra sig tillbaka från ockuperad mark.

”På det hela taget är det ett otrevligt bakgrundsljud,” sade den israeliska talespersonen för utrikesministeriet, Yigal Palmor, och hävdade att följderna totalt sett har varit försumbara.

Men att jordbrukarna i Jordandalen klagat kommer mot bakgrund av en växande debatt i Israel om de verkningar som blev resultatet av ett eventuellt misstag i USA’s försvarsminister John Kerrys senaste medlingsuppdrag. Kerry vill utforma en överenskommelse utifrån utkastet från en israelisk-palestinsk fredsuppgörelse trots stor oenighet mellan parterna.

Israeler som försvarar en uppgörelse om land-mot-fred med palestinierna har varnat för att Israel kan komma att gå till mötes en bojkott med snöbollseffekt - av den storleken som fällde apartheid-

regimen i Sydafrika - om man tillbakavisar de förslag som Kerry kommer att presentera de närmsta veckorna.

och palestinska ledare. Palestinierna vill ha en stat på Västbanken, Gazaremsan och i Östra Jerusalem, områden som Israel erövrade 1967,

A Thai worker sits in a back of a truck load with flowers in the fields of the West Bank Jordan Valley Jewish settlement of Patsael.

Finansminister Yair Lapid, som talade på nyhetssiten Ynet, varnade i fredags israeler att "en fortsättning av den rådande situationen kommer att drabba allas våra plånböcker," särskilt genom att slå mot exporten.

Även palestinierna skulle kunna komma att drabbas om samtalen kollapsar, såsom att få mindre utländsk hjälp från Europa.

Jordandalens öde har lyfts fram under Kerrys möten med israeliska

och dalen skulle utgöra Palestinas östra gräns mot Jordanfloden.

Enligt vad som påstås föreslog Kerry att Israel skulle ha fortsatt kontroll över den gränsen under minst 10 år efter ett fredsavtal med hänsyn till israelisk oro för en arabisk överraskningsattack eller ett eventuellt tillflöde av vapen och militanta aktivister.

Israeliska säkerhetshökar säger att dalen måste förbli under israelisk

kontroll för alltid. Palestinierna hävdar att detta skulle hindra dem från att etablera en livsduglig stat eftersom de behöver odlingsmarken och öppna arealer.

Uzi Dayan, en f.d. israelisk nationell rådgivare i säkerhetsfrågor, sade att Israel behöver dalen, som utgör nästan en fjärdedel av Västbanken, för ett geografiskt, strategiskt djup.

”Att vara här i Jordandalen är något livsavgörande,” sade han i veckan när han stod på en bergstopp med utsikt över dadelpalmsplantager som bredde ut sig. ”Israels nationella säkerhet grundar sig på gränser som går att försvara, inte på bojkotter.”

Men ekonomiska bekymmer växer för en del av dalens jordbrukare. Niva Benzion, som bor i bosättningen Netiv Hagdud, brukade sälja 80 % av sin paprika och sina druvor till snabbköpskedjor i Västeuropa, särskilt till Storbritannien.

Försäljningen till Västeuropa har rasat under de två år som gått, sade hon och tillade att hon nu för det mesta säljer till Östeuropa och Ryssland men uppåt 40 % mindre. Hon har minskat sin odlingsareal med en tredjedel denna säsong, och betvivlar att hon kommer att få det att gå ihop framöver.

Zvi Avner, chef för jordbrukskommittén i Jordandalen, bekräftade att försäljningen av paprika och druvor till Västeuropa - i huvudsak

Storbritannien och Skandinavien - har minskat med ca 50 % och färska kryddor med ca 30 till 40 %.

Avner och Elhayani sade att de är säkra på att de kan övervinna svårigheterna genom att sälja till nya marknader och genom att odla mer effektivt.

EU säger att Israels bosättningar på Västbanken och östra Jerusalem, som nu är hem för över 550 000 israeler, är illegala enligt internationell lag, men har inte manat till konsumentbojkott av bosättningsprodukter.

Som part i de USA-ledda fredssamtalen har EU lovat Israel och palestinierna ett unikt partnerskap så när som ett fullt medlemskap, om de når en överenskommelse. Men om samtalen misslyckas kan palestinierna förväntas få en minskning i EU-stöd, och Israel kan få samla sig inför en tuffare anti-bosättningsattityd från Europa.

Detta skulle kunna inbegripa förnyade planer från EU med omfattande riktlinjer för att ursprungsmärka bosättningsprodukter.

För närvarande stödjer ungefär hälften av medlemsstaterna en sådan märkning, ett steg som skulle göra det möjligt för konsumenterna att efterleva en bojkott.

Storbritannien utfärdade 2009 riktlinjer för återförsäljare att frivilligt märka bosättningsprodukter. I decem-

ber försökte Storbritanniens organisation för utrikeshandel med kraft hindra företag från att göra affärer med bosättningar.

Under de senaste åren har flera brittiska snabbköpskedjor antingen börjat att märka produkter eller slutat att sälja varor från israeliska bosättningar.

”Snabbköpen börjar nu inse att detta verkligen riskerar deras anseende,” sade Michael Deas, koordinatör i Storbritannien för den internationella bojkottrörelsen.

Marks & Spencer sade att man inte hade sålt några produkter från Västbanken sedan 2007. Den exklusiva snabbköpskedjan Waitrose sade att man för flera år sedan slutat sälja kryddväxter från Västbanken.

Morrisons, Storbritanniens fjärde största spicerihandlare, sade att man 2011 slutat sälja dadlar från Västbanken.

2012 förbjöd konsumentkooperationen, landets femte stora spicerihandlare, produkter från israeliska bosättningar på sina hyllor.

En del återförsäljare, som Coop, sade att man intar en moralisk hållning i och med att man fördömer bosättningarna som illegala.

Andra, som Waitrose, sade att deras beslut var kommersiellt.

I Tyskland sade snabbköpskedjan Kaiser's att man 2012 hade slutat föra produkter från Västbanken och de av Israel annekterade Golanhöjderna.

Israeliska tjänstemän säger att bojkotten har starka antisemitiska övertoner med syfte att göra den judiska staten olaglig.

De som stödjer kampanjen säger att den börjar ta fart, och har pekat ut en rad nya framgångar. Den här veckan sade chefen för den holländska pensionsfonden PGGM att man desinvesterat från fem israeliska banker eftersom de är med och finansierar uppbyggnaden av judiska bosättningar.

Andra åtgärder som ex.v. en amerikansk akademikergrupps beslut nyligen att bojkotta israeliska universitet framkallade ett kraftigt bakslag, delvis därför att det hade Israel som mål och inte bara bosättningarna.

Bosättarna i Jordandalen säger att en bojkott också drabbar ca 6 000 palestinier som är anställda vid deras gårdar.

Palestinska tjänstemän kontrar med att Israel praktiskt taget har kvävt all palestinsk ekonomisk utveckling i dalen och att palestinier skulle kunna skapa tiotusentals arbeten om de befriades från israeliska bojor.

Medan en del bosättare hoppas på att se dalen annekterad av Israel,

sade Benzion, 57, att hon inte skulle ställa sig i vägen för fred, även om det skulle betyda att hennes livsverk skulle raseras. "Ingenting krossar mitt hjärta så lätt, särskilt inte tegelstenar," sade hon. "Jag skulle inte fundera två gånger på att åka härifrån, om det är för ett fredsavtal med våra grannar. Jag kommer att värna om det."

*Karin Laub
Raphael Satter i London och
Kirsten Grieshaber i Berlin har
bidragit
Associated Press, 10/1 2014
Översättning: Anja Emsheimer*

A Jew living in Palestine
Subject to and respecting
Palestinian law
Is one thing.

A settler who lives
In an armed enclave
Under the protection
Of an occupation army
Is something very different.

Gush ad 31.1.14

INFÖR 2014

Varför vänta på påminnelsen?

Ett nytt verksamhetsår: JIPF:s trettioförsta! I din hand håller du JIPF-bladet, med återigen, som vi tycker, en hel del mycket intressant läsning.

Årsmötet stundar. JIPF driver på med samordningen av våra europeiska systerorganisationer - möte i Berlin. Under 2014 blir du, som medlem som vanligt bjuden på möten som behandlar intressanta ämnen, eller där vi firar judiska högtider. Du är mycket välkommen då. JIPF har aktiva medlemsgrupper i både Stockholm och Göteborg. JIPF är en ideell förening!

Så snälla du, betala din avgift i tid så fort som möjligt:

250kr medlemskap inkl. JIPF-bladet

500kr + stödmedlem inkl. JIPF-bladet

100kr medlem stud/arbetslös/obemedlad inkl. JIPF-bladet

150kr endast JIPF-bladet

plusgiro 475 29 17-7

OBS; glöm inte att uppge ditt namn, adress, och gärna e-postadress
Styrelsen

Skummet kommer från 'blodsbubblor'

Vi var många som fick den nya julklappen som fick kranvattnet att brusa med ett svalt bubblande ljud. Men för Teuila Field har SodaStream-maskinen i hennes kök blivit föremål för en oväntad självrannsakan.

Förra veckan fick Field veta att det israeliska företaget SodaStream International, som tillverkade hennes miljövänliga kolsyremaskin, driver en stor fabrik i en israelisk bosättning på den ockuperade Västbanken.

För Field motsvarar drycken "köpet av kläder som tillverkats i låglönefabriker".

Nu kan hon inte bestämma sig för om hon ska slänga den (oekonomiskt med tanke på resurserna som hon försökte återvinna i första hand genom att spara på återanvändbara flaskor), fortsätta att använda den (och stödja en regim som hon inte gillar), eller ligga lågt och hoppas att företaget tar sitt förnuft till fånga och flyttar sin fabrik.

Field är inte ensam. SodaStream säger att man har sex miljoner aktiva användare av maskinerna. Men dess växande popularitet och synlighet över hela världen har följts av alltfler protester från propalestinska aktivister.

Deras attacker på SodaStream är del av en större kampanj för bojkott, desinvestering och sanktioner mot

israeliska företag, särskilt de som är verksamma på de ockuperade områdena.

Förra veckan spetsades saker och ting till när välgörenhetsorganisationen Oxfam tillrättavisade Scarlett Johansson för att hon skulle bli SodaStreams "globala märkesambassadör". Hon kommer att framträda i TV-reklam för SodaStream under Amerikas berömda Super Bowl den 2 februari.

Olyckligtvis är Hollywood-stjärnan redan ambassadör för Oxfam. I ett pressmeddelande sade välgörenhetsorganisationen att man "mycket uppskattar Johanssons stöd", men var "emot all handel från israeliska bosättningar som är illegala enligt internationell lag".

Janfrie Wakim, talesperson för Nya Zeelands Palestine Human Rights Campaign, sade att aktivister här är medvetna om att SodaStream är ett problem, men hittills har företaget fått föga organiserad uppmärksamhet av det slaget som detaljhandeln har demonstrerat i Europa och USA.

Wakim sade att demonstrationer och protester här i år "är mycket sannolika, särskilt som 2014 är FN's år för solidaritet med det palestinska folket". SodaStream-produkter säljs för närvarande i de flesta snabbköpen och butikskedjorna i Nya Zeeland.

En artikel i New York Magazine nyligen sade att en del politiskt medvetna SodaStream-ägare hade lagt sig till med att gömma sin maskin under diskhon för att undvika att bli anklagade för att ha "blodsbubblor" i sina hem.

Wakim jämför protester mot SodaStream med bojkotterna av sydafrikanska viner på 70-talet.

"Det är som vinet från apartheid-tiden. Att utnyttja ett ockuperat folks arbetskraft och mark strider mot internationell rätt. Precis som Sydafrika var i en kategori för sig på 70- och 80-talen, har Israel varit det mycket länge. Det är dags att rikta ljuset mot Israels metoder, ställa dem vid skampålen och på det viset få dem att följa internationell rätt, FN-resolutioner och Genèvekonventionerna."

En talesperson för SodaStream i Nya Zeeland försvarade i ett uttalande vad företaget gör. Han sade att enheten i det "omtvistade" området i Mishor Adumim bara var en av tre i Israel, och 25 stycken i hela världen.

Han sade att en ny ledning hade ärvt och tagit över fabriken 2007, och en ny "basenhet" höll på att byggas någon annanstans i Israel i ett område som inte är omtvistat. Han sade att det inte fanns något illegalt med fabriken, ej heller med dess export enligt FN's, EU's eller andra lagar, att alla anställda behandlades jämlikt, och att fabriken arbets-

förhållanden hade undergått extern granskning.

I alla fall säger Field att om hon hade känt till fabriken när hon köpte sin SodaStream, "skulle jag inte ha köpt den", och nu får hon tänka två gånger om hon ska använda den igen. "Genom att fortsätta att fylla på den, fortsätter jag att stödja den regimen".

Field sade att SodaStream över hela världen måste gå fram mycket försiktigt "för att undvika att fjärma sig från sina bästa kunder."

"De som kan tänkas köpa SodaStream är den typen av människor som vill skada miljön så lite som möjligt så de är också den typen av människor som kommer att ifrågasätta den etiska bakgrunden i produkterna de köper."

Field vet inte om hon kan hitta ett annat märke för kolsyre-maskiner man kan ha hemma, men hon tror att hon ändå kommer att överleva.

"Jag är ändå glad över att sluta använda den. Jag har jättebra kranvatten, och om det inte har bubblor - spela roll! Stora världsproblem! Jag vill inte understödja en produkt som tillverkats på illegalt ockuperade områden."

ADAM DUDDING

<http://www.stuff.co.nz/life-style/food-wine/9650582/Fizz-goes-out-of-blood-bubbles>

Översättning: Anja Emsheimer

Soda Stream is not kosher

Following in the tradition of 18th century Rabbi Levi Yitzhak of Berdichev, who said, "This matzah is treif [not Kosher]. It is not kosher because it was produced through *oshek*"), oppression of the workers and exploitation."

*)This is translated as cheating others. It refers to when a person refuses to pay someone who has loaned him money, or who has given him services or merchandise.

In the narrow, literal, sense *oshek* means withholding workers' wages

Sydney Levy
Jewish Voice for Peace

Om den judiska staten Israel

Nyhetsrapporter hävdar kontinuerligt att ett av de främsta hindren för någon som helst överenskommelse i de nuvarande israelisk-palestinska förhandlingarna är palestiniernas förståeliga vägran att acceptera det israeliska kravet på att Palestina uttryckligen erkänner Israel som judisk stat, eller som "Den judiska staten" - ett juridiskt och intellektuellt bisarrt krav med det tydliga syftet att omöjliggöra någon överenskommelse. Ett palestinskt accepterande av detta israeliska krav skulle innebära en tydlig palestinsk

eftergift för att palestinska medborgare i Israel i fortsättningen har status av andraklassens medborgare i Israel. Likaså likvideringen av miljontals palestinska flyktingars rättigheter, liksom ett underförstått palestinskt accepterande att den etniska rensningen av Palestina är moraliskt berättigad. Detta i sin tur skulle kräva ett erkännande av att palestinier är lägre stående människor som inte har rätt till grundläggande mänskliga rättigheter. Ingen palestinsk ledare skulle acceptera detta krav och sedan överleva. Israeler vet det.

Kallelse till JIPF årsmöte 2014

Tid: 16 mars, kl. 16.00

Plats: **Maria Bangata 13**, ingång från gaveln till föreningslokalen.

Väl mött!

Styrelsen

Pesach med JIPF!

När? 18 april 2013 kl 16.00

Var? I bostadsrättsföreningen Vägarens lokal - som så ofta! På **Kocksgatan 9**, portkod = **Brf Vägaren**.

Anmäla sig *till vem?*

Till Julianna Weiss, antingen på

juliwei@ymail.com eller på hennes

mobil 070 7817016, senast några dagar före.

Hur? Medhavande något gott till *knytiset*

Ta gärna med dig familjen, vänner, bekanta...!

Varmt välkommen!

JIPF-styrelsen

Det är därför man har kommit med detta krav.

Medan få räknar med att den nuvarande förhandlingsrundan (som Netanyahu, enligt tidningsrapporter, nu vill förlänga med ännu ett år efter deadline i slutet av april, för att slå ihjäl mer tid medan man bygger fler bosättningar) kommer att leda någon vart, skulle den palestinska staten nu kunna, och borde ta till konstruktiva åtgärder för att avvärja utspelet om "Den judiska staten". Det verkar vara den israeliska premiärministerns största förhoppning för att skjuta över skulden på palestinierna, åtminstone i Västs ögon.

Staten Palestina skulle och borde kunna på nytt upprepa att Israels självbild är israelernas egen sak att besluta om (inte palestiniernas). Sedan skulle den offentligt kunna tillkännage att om Israel skulle välja att ändra sitt officiella namn från "Staten Israel" till "Den judiska staten Israel", då skulle staten Palestina framhärda i sina försök att få ett slut på den israeliska ockupationen och vara med på vilka överenskommelser som helst som därefter skulle kunna uppnås med den omdöpta israeliska staten. Den palestinska staten föredrar principiellt demokrati och hyser hopp om att Israel i framtiden ska bli en fullt ut demokratisk stat med lika rättigheter för alla sina medborgare och utan någon som helst diskriminering grundad på ras eller religion.

Med ett undantag, enligt nedan, är alla stater fria att bestämma och bättra på sina "officiella namn" som de behagar. Det finns fyra officiella "Islamiska republiker": Islamiska republiken Afghanistan, Islamiska republiken Iran, Islamiska republiken Mauretanien och Islamiska republiken Pakistan. En del officiella namn är besynnerliga såsom Den östliga republiken Uruguay (som kallas så på grund av att landet ligger på den östra sidan av Uruguayfloden) och Bolivarianska republiken Venezuela (kallas så sedan rätt kort tid tillbaka p.g.a. att Simon Bolivar var Hugo Chavez personliga hjälte). En del officiella namn är orimligt kontraintuitiva, såsom Demokratiska republiken Kongo och Demokratiska folkrepubliken Korea..., eller möjligen "Den judiska och demokratiska staten Israel".

I ett fall har FN påtvingat en stat dess officiella namn som villkor för medlemskap i FN. Men staten i fråga har förkastat det och ej heller använt det - "F.d. jugoslaviska republiken Makedonien", som föredrar att kalla sig "Republiken Makedonien". Grekland ifrågasätter dock deras rätt att använda namnet "Makedonien". Utifrån deras eget val är republiken Moldavien och staten Palestina bokförda i FN's alfabetiska förteckning bland R respektive S, medan den F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ofrivilligt bokförts bland F. Om den omdöpta "Judiska staten Israel" skulle vilja betona sin judiska karaktär genom att bokföras bland

J (så som Staten Palestina har betonat sin status som stat genom att bokföras bland S), skulle detta önskemål troligtvis tillmötesgå. Om detta att formellt ändra Israels status till en "judisk stat" handlade om en genuin omsorg av den israeliska regeringen eller ett djupt upplevt behov hos det israeliska folket, och inte bara ett cyniskt utspel för att uppnå och ursäkra ett misstag i förhandlingarna, och om den israeliska regeringen önskar att denna status blir officiell inför världen så är vägen öppen. Ingenting hindrar Israel från att uppnå detta på egen hand.

Men den självbild och det officiella namn som Israel föredrar är inte något som staten Palestina har någon roll att spela i. Om den israeliska regeringen inte vågar att officiellt tillkännage sin stat som "judisk" (och accepterar de risker som följer med detta) - hur kan den då begära att de vars land har erövrats och kolonialiserats och vars

folk har fördrivits och skingrats, skulle möjliggöra staten Israel på deras bekostnad?

Oberoende av om det palestinska ledarskapet i Ramallah hyser något hopp (eller fruktan) eller inte om att den nuvarande förhandlingsrundan skulle åstadkomma något eller inte, borde man med eftertryck klargöra det märkliga i den israeliska regeringens krav och det rimliga i den palestinska vägran att acceptera detta, i sådana termer att det internationella samhället och särskilt då regeringarna och folken i väst kan förstå.

John V. Whitbeck den 29 december 2013

<http://jordantimes.com/on-the-jewish-state-of-israel>

*Översättning: Anja Emsheimer
Författaren är internationell jurist som har varit rådgivare åt den palestinska förhandlingsgruppen i förhandlingarna med Israel. Han har medverkat i Jordan Times med denna artikel.*

Bibi & Libie

KANSKE är jag för dum, men jag kan för sjutton inte förstå meningen med det israeliska kravet att palestinierna ska erkänna Israel som judisk stat.

Ytligt sett verkar det vara ett klyftigt knep av Binyamin Netanyahu för att dra uppmärksamheten från de verkliga frågorna. Om så är fallet,

har det palestinska ledarskapet gått i en fälla.

I stället för att tala om den förmodade Staten Palestinas oberoende och dess gränser, dess huvudstad i Jerusalem, avlägsnandet av bosättningarna, flyktingarnas öde och lösningen på de många andra problemen, bråkar de oavbrutet om hur Israel ska definieras.

Man frestas att ropa till palestinierna: vad fan! Gå med på detta förbannade erkännande och så är saken klar! Vem bryr sig!?

DE PALESTINSKA FÖRHANDLARNAS SVAR är dubbelt.

För det första vore detta att erkänna Israel som en judisk stat ett förräderi mot de en och en halv miljon palestinier som är medborgare i Israel. Om Israel är en judisk stat - vad blir det då av dem?

Nå, det problemet skulle kunna lösas genom en bestämmelse i fredsavtalet som säger att oavsett allt annat i överenskommelsen ska de palestinska medborgarna i Israel åtnjuta full jämlikhet i alla avseenden.

För det andra skulle erkännandet av Israels judiskhet hindra flyktingarna från att återvända.

Det argumentet är t.o.m. ännu svagare än det första. Lösningen på flyktingproblemet kommer att vara en central del i fördraget. Redan på Yasser Arafats tid accepterade det palestinska ledarskapet underförstått att lösningen skulle komma att bli en "överenskommen" sådan så att varje återvändande på sin höjd skulle bli symboliskt. Frågan om erkännande kommer inte att påverka det.

Debatten om detta israeliska krav är helt ideologiskt. Netanyahu kräver att det palestinska folket ska acceptera den sionistiska berättelsen. Palestiniernas vägran grundar sig på den arabiska berättelsen som står i strid med den sionistiska i praktiskt taget varje enskild händelse som ägt rum under de senaste 130 åren om inte de senaste 5 000. ....

Den 10 september 1993 - som råka de vara min 70e födelsedag - erkände Yasser Arafat å det palestinska folkets vägnar staten Israel i utbyte mot det inte mindre betydelsefulla erkännandet från Israels sida av det palestinska folket. Underförstått - båda sidorna erkände varandra som de var. Israel definierade sig i sitt grundläggande dokument som judisk stat. Så palestinerna har redan erkänt en judisk stat.

För resten tog Arafat det första steget mot Oslo, när han uppmanade sin representant i London, Said Hamami, att i "Times", London, den 17 december 1973 publicera ett förslag till fredlig lösning som bl.a. fastställer att "det första steget måste bli att båda sidor erkänner varandra. De judiska israelerna och de palestinska araberna måste erkänna varandra som folk med alla de rättigheter som folken har".

.....

Ur Uri Avnerys kolumn 11.1.14
[http://zope.gush-shalom.org/
home/en/channels/avner/
1389365001/](http://zope.gush-shalom.org/home/en/channels/avner/1389365001/)

Översättning: Anja Emsheimer

En självmordsregering

Den här veckan började med stora rubriker som informerade att om förhandlingarna med palestinierna kollapsar, kommer européerna att lägga skulden på staten Israel - särskilt som Netanyahu's regering håller fast vid fler spektakulära projekt för uppförande av bosättningar. Att EU ger Israel skulden för detta skulle kunna få långtgående följder för den israeliska ekonomin. Det logiska svaret från en israelisk regering borde ha blivit intensiva diplomatiska försök i Europas huvudstäder för att få stöd för den israeliska ståndpunkten.

Men icke - vilken blev den verkliga reaktionen från den verkliga regeringen som styr Israel nuförtiden? Man fogade kränkning till oförrätt, staplade provokation på provokation, som om man med flit och slutgiltigt ville övertyga européerna om att de hade rätten att bestämma den skyldiges identitet. Det omedelbara svaret från Netanyahu's regering på stormmolnen i den europeiska skyn var att godkänna (än så länge bara i en ministerkommitté) ett lagförslag för att annektera Jordandalen.

Under de senaste månaderna har Jordandalen kommit i fokus för förhandlingar och debatt - mellan Israel och palestinierna, mellan

Israel och USA, liksom bland grupper av israeler. Det har varken varit en slump eller första gången. Ett av de viktigaste skälen för misslyckandet vid toppmötet i Camp David 2000 var den dåvarande premiärministern Ehud Baraks krav på att långsiktigt upprätthålla israelisk militär närvaro i Jordandalen.

Den israeliska allmänheten förstår inte alltid fullt ut vad ett sådant krav som ställs i namn av "säkerhet" för med sig. Jordandalen utgör faktiskt en enorm propp som stänger inne palestinierna och blockerar deras fria tillträde till världen utanför. Israelisk kontroll av Jordandalen innebär att det skulle bli Israel som kontrollerar staten Palestinas gränser och bestämmer vem som får och inte får passera dem, vilka varor som får eller inte får importeras och exporteras.

Det skulle betyda att Palestina inte skulle bli en sant oberoende stat utan en enklav under fortsatt israeliskt styre. Det skulle betyda att israelisk ockupation över palestinierna kommer att fortgå - och om ockupationen fortsätter så kommer konflikten mellan israeler och palestinierna också att fortsätta.

Enligt olika ickeofficiella rapporter inbegriper den säkerhetsplan som

amerikanarna gett parterna, en fortsatt israelisk militär närvaro i Jordandalen i rätt många år framöver - en mycket besk medicin för palestinierna att svälja.

De kanske är med på att underteckna en överenskommelse, motvilligt och med tandagnissel, som specificerar en lång övergångsperiod innan ockupationen i Jordandalen upphör - förutsatt att det är en bindande överenskommelse med ett entydigt datum då den sista israeliska soldaten ska ha gett sig av från området. Men finns det en israelisk partner som är beredd att komma med ett sådant löfte? Det tvivlar jag nog på.

Enligt samma inofficiella läcka inbegriper inte det amerikanska förslaget något villkor för fortsatta israeliska bosättningar i Jordandalen. Det finns inte heller någon anledning till att ha med en sådan klausul. Argumenten om säkerhet som Netanyahu och andra tagit upp behöver förvisso inte närvaron av israeliska bönder i Jordandalen. Israeliska bosättningar i dalen driver ett blomstrande jordbruk som bygger på intensivt borrhande efter vatten, vilket i sin tur för med sig att brunnarna torkar ut; och de hade i generationer använts av näraliggande palestinska byar. Det går inte att upptäcka något av värde för bosättningarna v.g. säkerhet ens om

man använder förstöringsglas. Det finns ett enda skäl till dessa bosättningar:

Att mycket tydligt visa att Jordandalen framöver ska förbli israeliskt område i årtionden och århundraden.

Det är också exakt det budskap som lagförslaget uttrycker; det är författat av Knessetledamoten Miri Regev och entusiastiskt stött av Gideon Saar och äldre ministrar i Likud och Jewish Home, när de röstade i Ministerial Committee on Legislation.

Budskapet är starkt och tydligt: Får vi be om er uppmärksamhet, palestinier och européer och amerikaner! Om någon av er fortfarande hyser skuggan av ett tvivel - var vänliga och gör er av med det: vi har inte några som helst avsikter att nå en överenskommelse med palestinierna.

Vad skulle ni kalla en regering som betar sig så? Definitionen infinner sig naturligt: en självmordsregering.

Adam Keller
Onsdagen den 1 januari 2014
Översatt från min artikel på
webbsidan Walla den 1 januari
2014
[http://adam-keller2.blogspot.se/](http://adam-keller2.blogspot.se/2014/01/a-suicidal-government.html)
2014/01/a-suicidal-
government.html
Översättning: Anja Emsheimer

”Om förhandlingarna misslyckas, så finns det ingen plan B.”

I nnan de gav sig iväg till det prestigefyllda Economic Forum i Davos, Schweiz, där de ska delta i ett möte med palestinska affärsmän, träffade några medlemmar i den israeliska gruppen av finansmän Netanyahu för att göra klart för honom hur allvarlig situationen är. Smadar Barber Tsadik, VD för First International Bank of Israel, framhöll vid mötet att den största investeringsfonden i Nederländerna hade brutit alla affärsförbindelser med israeliska banker, eftersom dessa investerar i bosättningarna. Detta var ett helt nytt steg från bojkotten av bosättningarna till en bojkott av den israeliska ekonomin som helhet, ett olycksbådande prejudikat.

Netanyahu själv flög också till Davos, där han bland annat hade ett nytt möte planerat med utrikesminister Kerry. I sitt tal försökte han visa förtroende och optimism och förklarade att det inte kommer att bli en bojkott av Israel - och även om det vore så, kommer Israel att övervinna den, ”det skulle bara stimulera vår uppfinningsrikedom och vårt entreprenörskap.”

Journa-listen Gideon Kutz, som rapporterade från Davos, skrev ”Netanyahu var inte som bäst i detta tal. Hans framträdande var inte som de framgångsrika föreställningarna

på AIPAC. Där talade han till en kung Bibi-publik. I Davos var han på sin vakt mot en fientlig reaktion.”

Veterankommentatorn Nahum Barnea noterade att det fanns två skolor av tänkande i det politiska etablissemanget i Israel. Optimisterna säger att bojkottkampanjen utgår från några små radikala grupper som bedriver en intensiv propagandakampanj som hittills inte orsakat betydande skador på den israeliska ekonomin.

Pessimisterna tror att irreversibla processer redan satts igång, att bilden av Israel som en apartheidstat fått fäste i Västeuropa och nu har ”viruset kommit över Atlanten till USA. Om samtalen misslyckas, så spelar det egentligen ingen roll på vem Kerry kommer att kasta skulden. Som ett resultat kan vi drabbas av sanktioner som de som riktades mot Sydafrika, Serbien, Nordkorea och Iran.”

På andra sidan av det politiska spektrumet, kom kolumnisten Hagai Segal - en tidigare medlem i den judiska extremhögern, som planterade bomber i palestinska bilar och planerade att spränga moskéer i Jerusalem - med ett intressant förslag: Staten Israel bör utan dröjsmål upprätta en hemlig byrå som liknar Mossad, vars

uppgift skulle vara att "agera med kraft" mot vem som helst som vågar ens tänka tanken att bojkotta Israel-
en byrå vars själva namn skulle "drabba antisemitiska boycott-sympatisörer med skräck och fasa". Segals artikel i tidningen "Makor Rishon" illustrerades med en teckning av en muskulös skäggig jude som slår en fet europé i ansiktet.

Hittills har européerna åtminstone inte skrämts. Vid en pressträff i veckan gjorde EU:s ambassadör i Israel, Lars Faaborg-Andersen, klart att Europeiska unionen, som länge setts som en givare, snarare än som en medspelare, inte längre skulle låta rollen som Israels största handelspartner och palestiniernas största givare tas för given. "Om Israel skulle fortsätta med utbyggnaden av bosättningar och blir det inte något resultat i de pågående samtalen, är jag rädd att det kommer att skapa en situation där Israel blir alltmer isolerat.

Även om EU-länderna inte rekommenderar sina företag att minska investeringarna i Israel, kan företagen agera ensidigt för att undvika ett bakslag från kunder som är alltmer desillusionerade över Israels närvaro på Västbanken."

Och vår ekonomi- och handelsminister, Naftali Bennett, hällde bara mer olja på elden. Bennett föreslog att regeringen skulle stärka banden med tillväxtmarknaderna för att kompensera problemen med Europa. EU:s ambassadör konstaterade torrt att EU är Israels största ekonomiska handelspartner och svarar för nästan en tredjedel av landets export och import, och att "det skulle vara långt ifrån enkelt för Israel att ändra fokus i en hast." Även palestinierna varnades: "Vi gjorde klart för palestinierna att de kommer inte att vinna någonting, om de bara sitter och väntar på att förhandlingarna ska misslyckas. Vi betonade för dem också att givarländerna tröttnar på bristen på framsteg i fredsprocessen. Om de tror att vi kommer att fortsätta att betala notan på obestämd tid, så är det inte realistiskt. Om förhandlingarna misslyckas, så finns ingen plan B."

Om förhandlingarna misslyckas, så finns ingen plan B. Vi kanske verkligen bara är fem minuter från en massa problem.

Adam Keller

Översättning: Maria Bergom Larsson

Neutral - i vems tjänst?

EN f.d. israelisk arméstabschef, en man med begränsad intelligens, hörde

att en viss person var ateist. "Ja, men", frågade han, "en judisk ateist eller en kristen ateist?"

När Lenin befann sig i exil i Schweiz, hörde han sig en gång för om vilken anknytning till partiet en nyvald medlem av duman hade. "Åh, han är bara galen!" betygade hans assistent. Lenin svarade otåligt: "Galen - men till förmån för vem?"

Jag frestas att ställa en liknande fråga om folk som skryter med att vara neutrala i vår konflikt: "Neutral - till förmån för vem?"

DEN FRÅGAN kom jag på när jag såg en israelisk dokumentär om de amerikanska medlarna som under de senaste 40 åren eller så har försökt att medla fred mellan palestinierna och oss.

Av någon anledning var de flesta av dem judar.

Jag är säker på att de alla var lojala amerikanska medborgare som verkligen skulle ha känt sig sårade över en antydning om att de tjänade ett utländskt land, som Israel. De kände sig uppriktigt neutrala i vår konflikt.

Men var de neutrala? Är de? Kan de vara det?

Mitt svar är: Nej, det kan de inte.

Inte för att de var oärliga. Inte för att de medvetet tjänade den ena sidan. Absolut inte. Slå bort den tanken!

Men av ett mycket djupare skäl. De växte upp med den ena sidans berättelse. Redan från barndomen

har de införlivat den ena sidans historia och terminologi (vår). De skulle knappt ens kunna förstå sig att den andra sidan har en annan berättelse med en annan terminologi. ....

LÅT OSS TA det senaste exemplet. John Kerry har med sig ett utkast för en lösning på konflikten.

Det förbereddes minutiöst av en stab av experter. Och vilken stab! Etthundrasextio hängivna individer!

Jag tänker inte fråga hur många av dem som är judiska fränder. Själva frågan antyder antisemitism. Judiska amerikaner är som vilka andra amerikaner som helst. Lojala mot sitt land. Neutrala i vår konflikt.

Neutral för vem?

Nå, låt oss ta en titt på planen. Bland många andra åtgärder förutser den att israeliska trupper stationeras i den palestinska Jordandalen. En temporär åtgärd. Bara i tio år. Där-efter kommer Israel att besluta om behoven av säkerhet har uppfyllts. Om svaret är negativt kommer trupperna att stanna kvar så länge som det är nödvändigt - enligt israelisk bedömning.

För neutrala amerikaner låter detta ganska rimligt. En fri och suverän palestinsk stat kommer att uppstå. Jordandalen kommer att bli en del av denna stat. Om palestinierna uppnår det oberoende som de så länge längtat efter - varför skulle de bry sig om en sådan bagatell? Om

de inte överväger någon militär aktion mot Israel - varför skulle de då bry sig?

Logiskt om du är israel. Eller amerikan. Inte om du är palestinier.

Ty för en palestinier utgör Jordandalen 20 % av deras förmodade stat vilken inalles består av 22 % av det territorium som de anser vara deras historiska hemland. Och eftersom de utifrån sin erfarenhet tror att chansen är mycket liten att israeler någonsin frivilligt kommer att dra sig tillbaka från ett stycke mark om de kan komma undan med det. Och att den fortsatta militära kontrollen av dalen skulle tillåta israelerna att stänga av staten Palestina från vidare kontakt med arabvärlden och faktiskt från världen i allmänhet.

Och ja, det finns något som kallas nationell stolthet och suveränitet.

Föreställ er mexikanska - eller t.o.m. kanadensiska - trupper stationerade på 20 % av USA's mark. Eller franska trupper som kontrollerar 20 % av Tyskland. Eller ryska trupper i kontroll av 20 % av Polen. Eller serbiska trupper i Kosovo?

Omöjligt, skulle ni säga. Så varför tar amerikanska experter för givet att palestinier är annorlunda? Att de inte skulle bry sig?

Därför att de har en viss uppfattning om israeler och palestinier.

SAMMA BRIST på förståelse hos den andra sidan är förstås utbredd

även i relationerna mellan de två sidorna.

På sista dagen anno 2013 var Israel tvunget att frige 26 palestinska fångar som hade hållits fängslade sedan Osloavtalet 1993. Detta var en del av den preliminära överenskommelsen som John Kerry åstadkom i syfte att påbörja de nuvarande förhandlingarna.

Varje gång detta händer blir det ett ramaskri i Israel och jubel i Palestina. Inget kan tydligare exemplifiera den mentala klyftan mellan de två folken än dessa motsatta reaktioner.

För israeler är dessa fångar usla mördare, föraktliga terrorister med "blod på sina händer". För palestinier är de nationella hjältar, krigare för den heliga palestinska saken och som har offrat mer än 20 år av sina unga liv för att deras folk ska få frihet.

I dagar har alla israeliska nätverk rapporterat flera gånger om dagen om demonstrationer med sörjande israeliska mödrar, som i sina händer håller stora foton på sina söner och döttrar, och ropar ut sin vanda mot att deras mördare ska släppas fria. Och omedelbart därefter om fångarnas mödrar i Ramallah och Nablus som håller porträtten av sina älskade, dansar och sjunger i väntan på deras ankomst.

Många israeler ryggade tillbaka inför denna syn. Men redaktörerna och nyhetsankarna skulle bli för-

vånade om de fick höra att de sporrade folket i protest mot att fångarna släpptes, och - indirekt - mot fredsförhandlingarna. Varför? Hur då? Bara uppriktiga rapporter.

Detta avståndstagande från den andra sidans glädje tycks vara en gammal reaktion. Bibeln berättar för oss att efter det att kung Saul hade dödats i kriget mot filistéerna, jämrade sig kung David: "Förkunnen det icke i Gat, bebåden det ej på Askelons gator, för att filistéernas döttrar icke må glädja sig, de oomskurnas döttrar ej fröjda sig." (ur Andra Samuelsboken 1:20)

Benjamin Netanyahu gick längre. Han höll ett tal där han fördömde det palestinska ledarskapet. Hur kunde de organisera dessa glädjedemonstrationer? Vad säger det om Mahmoud Abbas uppriktighet? Hur kunde de glädjas vid åsynen av dessa förfärliga mördare som hade slaktat oskyldiga judar? Bevisar inte det att de inte menar allvar med att sträva efter fred, att de i hjärtat är oomvända terrorister, ute efter judiskt blod? Så vi kan inte ge upp några som helst säkerhetsåtgärder på mycket, mycket länge.

Fångarna själva intervjuades av israelisk TV omgående efter fri-släppandet, och argumenterade på perfekt hebreiska (som de lärt sig i fängelset) att det viktiga nu är att uppnå fred. En av dem sade: "Finns det en enda israel, från Netanyahu och neråt, som inte har dödat araber?"

DENNA KLYFTA av uppfattningar menar jag är det största hindret för fred.

Den här veckan gav Netanyahu oss ännu ett vackert exempel. Han talade om de fortsatta provokationerna mot Israel i palestinska skolböcker. Detta stycke israelisk högerpropaganda poppar upp varje gång de andra trötta argumenten inte förslår längre.

Hur kan det bli fred, utropade Netanyahu, om palestinska barn i skolan lär sig att Haifa och Nazareth är del av Palestina? Detta betyder att de fostras till att förstöra Israel!

Det är så oförskämt att man bara kan sucka. Jag tror inte att det finns en enda hebreisk skolbok som inte nämner det faktumet att Jeriko och Hebron är del av Eretz Israel. För att ändra på det skulle man behöva avskaffa bibeln.

Haifa och Hebron, Jeriko och Nazareth är alla del av samma land som på arabiska kallas Palestina och på hebreiska Eretz Israel. De är alla djupt rotade i båda folkens medvetenhet. En kompromiss mellan dem betyder inte att de ger upp sina historiska minnen, utan att de är överens om att dela landet i två politiska enheter.

Netanyahu och sådana som han kan inte föreställa sig detta, och därför kan de inte åstadkomma fred. På den palestinska sidan finns det säkert många som också tycker att

det är omöjligt eller alltför smärtsamt.

.....

I alla fall - om en oberoende (neutral?) expertkommission skulle undersöka alla skolböcker i Israel och Palestina, skulle de inte hitta någon större skillnad mellan dem. Av Israels fyra huvudsakliga skol-system (det nationella, det nationalreligiösa, det västortodoxa och östortodoxa) är åtminstone de tre religiösa så nationalistiskt rasistiska att en palestinsk medtävlare skulle få svårt att bräcka dem. Inget av dem säger något om existensen av ett palestinskt folk, för att inte tala om några rättigheter till det land de skulle kunna besitta. Det Gud förbjude (bokstavligen)!

FÖR ATT VARA mer än ett bräckligt vapenstillestånd behöver freden även försoning. Se: Mandela.

Försoning är omöjlig om den ena sidan totalt har glömt den andra sidans berättelse, deras historia, övertygelser, uppfattningar, myter.

John Kerry behöver inte 160 eller 1600 experter, vare sig de är neutrala eller inte. Han behöver en bra psykolog. Eller kanske två.

Det är lätt att förstå en mors känslor vars son dödats av en palestinsk kämpe. Om man försöker, kan man också förstå känslorna hos en mor vars son av sina ledare fick en order om att attackera israeler och som efter 30 år återvänder från fängelse.

Endast om de amerikanska medlarna, neutrala eller inte, kan förstå båda sidor, kan de bidra till att främja freden.

Uri Avnery, 4.1.2014

Översättning: Anja Emsheimer

En palestinsk stat är osannolik under de kommande 20 åren!

Detta hävdar en av Abbas närstående medarbetare, som önskar en återgång till andra former av motstånd mot ockupationen.

Ledande palestinska tjänstemän närstående den palestinska myndighetens president Mahmoud Abbas har uttalat sig som motståndare till fredssamtalen med Israel. De hävdar att under rådande förhållanden kommer de inte att få se en oberoende stat under de närmaste 20 åren.

I intervjuer under helgen kallade Yasser Abed Rabbo, generalsekreterare i PLO:s verkställande utskott, och Tawfik Tirawi, en tidigare tjänsteman i Fatah, de pågående fredssamtalen meningslösa och sade att de kommer inte ens att duga som det ramavtal som USA:s utrikesminister John Kerry har arbetat på att säkra.

Tirawi medverkade i Al Mayadeen, en Libanonbaserad TV-kanal, där han sade att under nuvarande

förhållanden, kommer inte en palestinsk stat vara etablerad på Västbanken och Gazaremsan under de kommande två decennierna.

”Den som tror att det kommer att bli en stat är sorgligt missledd”, sade Tirawi. ”Förhandlingarna kommer inte att leda någonstans.” Han sade också att palestinierna inte kommer att acceptera Kerrys ramverk.

Tirawi uppmanade den palestinska ledningen att återvända till motstånd. ”Vi måste gå tillbaka till att initiera och organisera en ny grupp av handlingar,” sade han. ”Om vi blir en del av denna grupp, kommer mycket att förändras. Jag talar om alla typer av motstånd, men inom ett enat palestinskt ramverk som har godkänts av alla parter både i Fatah och fraktioner utanför. Som en del av vår plan kommer vi att välja rätt form av motstånd och agera därefter.”

Abed Rabbo upprepade Tirawis uppfattning i en separat intervju under helgen i en palestinsk månadstidning. Han sade att inget palestinskt ledarskap kan acceptera Kerrys upplägg till ramavtal, som han säger är vagt när det gäller frågor som är viktiga för palestinierna och detaljerade när det gäller israeliska angelägenheter.

”Israel avslöjade sina kort under samtalen, och alla de illusioner som fanns i början har sedan dess drunknat i havet”, menade Abed Rabbo och tillade att Israel vill

radera ut varje spår av palestinsk suveränitet.

Abed Rabbo hävdar att Israel vill slutföra byggandet av separationsbarriären så att den omsluter en framtida palestinsk stat från öster, vägrar att acceptera några palestinska flyktingar och vill behålla suveräniteten över Jerusalem.

Han sade också att Israel vill behålla de bosättningar som finns utanför de stora blocken och samtidigt vidmakthålla israeliskt medborgarskap för dessa invånare. Han sade att noll framsteg har gjorts i fredsförhandlingarna hittills och att det skulle vara meningslöst att förlänga dem.

Enligt palestinska rapporter väntas chefsförhandlare Saeb Erekat och Majed Faraj, chefen för palestinska underrättelsetjänsten, till Washington denna vecka för samtal med Kerry. Erekat beskyllde nyligen Israel för att underminera samtalen genom att tillkännage byggandet av ytterligare bosättningar och för ökade bosätтарыttacker mot palestinier och deras egendom - inklusive skadegörelse på Al-Aqsa-moskén.

”Vi kommer att uppmana amerikanerna att sätta press på Israel att stoppa dess aggressionspolitik mot Kerrys insatser”, sade Erekat. ”Annars kommer hela processen att kollapsa.”

Jack Khoury

Översättning: Maria Bergom Larsson

JIPF's HANDLINGSPROGRAM

POLITISK PROGRAM

1. En självständig palestinsk stat bör upprättas vid sidan om staten Israel.
2. Israel måste dra sig tillbaka från alla områden ockuperade 1967.
3. Båda staterna har rätt att ha Jerusalem som huvudstad.
4. De israeliska bosättningarna på de ockuperade områdena ska avvecklas.
5. Den palestinska flyktingsfrågan måste lösas på grundval om principen om rätt till återvändandet eller ekonomisk kompensation.
6. Motsättningar och konflikter ska i största möjliga utsträckning lösas genom förhandlingar. JIPF fördömer dock inte alla former av fysiska motståndaktiviteter eller försvarsåtgärder.
7. Alla former av terrorism måste fördömas och motarbetas.
8. Verka för att diskriminering av icke judiska medborgare i Israel upphör.

VERKSAMHETSPROGRAM

För att arbeta för ett förverkligande av föreningens målsättning vill JIPF:

1. Verka bland Judar i Sverige och stimulera till debatt om det politiska läget i Mellanöstern.
2. Påverka den allmänna opinionen i Sverige.
3. Stödja de krafter i Israel som verkar för fred.
4. Motarbeta antisemitism, antiarabism, islamofobi och alla former av rasism.
5. Presentera och belysa olika aspekter av judisk och palestinsk historia, kultur, filosofi, etik m.m
6. Främja en dialog mellan Palestinier och Judar i Sverige

JIPF-bladet

c/o Jakub Srebro, Östgötagatan 26, 4tr, 116 25 Stockholm.

*Tel.: 08-84 97 48. e-post: **redaktionen@jipf.nu***

är medlemsblad för föreningen

Judar för Israelisk-Palestinsk Fred,

Talespersoner:

Dror Feiler, tel.: 0702855777 och Ilan Cohen, tel.: 0768186072

Hemsida: www.jipf.nu

Medlemskapet är öppet för judar, som ansluter sig till vår plattform.

Årsavgiften är 250 kr.

Enbart prenumeration kostar 150 kr/år.

Gåvor tas tacksamt emot.

Postgiro: 475 29 1 7-7